

Västernorrlandsbladet

VÄSTRA SVERIGES GENEALOGISKA FÖRENING

Årg 13

1996

Nr 3

Sommaren 1996 och dess forskningsresultat.

Nu befinner vi oss mitt uppe i sommarens dagar (juli) och något bättre hade vi semestermänniskor förväntat oss sommarvädret. För egen del älskar jag naturbad och tyvärr har det inte blivit så mycket av den varan hittills. När semestrarna är över i augusti-september tycks alla tecken tyda på att det blir bättre, men då är det så dags!

För övrigt har mycket av försommarens och även tiden strax före, för min del gått till att hjälpa till med och forska kring emigranthistoria. Att 1996 blir jubileumsår för firande av 150 års storemigration från Sverige till i huvudsak Amerika, har inte kunnat undgå mig. I september öppnar en minnesutställning i Stadsmuseets lokaler i Ostindiska huset (se sida 23 i bladet), men det är inte det jag tänkte på i första hand.

Genom erhållna brevkontakter har jag forskat kring en del emigrantöden och sänt resultat till Oregon, British Colombia (Canada), Minnesota, New Hampshire, Massachusetts, Tennessee och Arizona samtidigt som andra äldre kontakter i USA har hört av sig. Det har varit mycket spännande stunder då det ibland har kommit mer än ett brev från Amerika per dag. Att det landet är stort känns mycket starkt när bara en enskild person privat har fått så mycket att göra här i "Det gamla landet" i denna fråga. Säkerligen har tusentals brev korsat Atlanten under detta år med samma syfte. Två av de kontakter jag odlar har dessutom resulterat i besök under försommaren och därigenom ytterligare engagemang från min sida. Med dessa svensk-amerikaner har jag rest runt i Västergötland och också gjort en tur till Sundsvall och via Stockholm tillbaka till Västkusten.

Mary och Heather Engbergs besök från Tennessee resulterade för min del i en forskningsresa till landsarkivet i Vadstena. De har släkt inom Östergötlands slättbygd som jag utredde från 1800-talets mitt fram till omkring 1900 och i något fall fram till 1915. Förfadern Carl Johan Tolf lämnade familjen 1883 och reste till Amerika utan giltiga papper. Redan 1881 hade dottern Amanda rest mer normalt. Eftersom det fanns kvar ett brev som sonen Oskar sänt 1905 till fadern från Kylebergs herrgård och även en del andra frågetecken, var det en intressant uppgift. Just medlemmarna i denna familjs svenska del hade varit bosatta på en rad gårdar i huvudsak på slätten norr om Tåkern. På hemresa västerut passade jag på att fara runt lite och kika på de miljöer de

forts sida 2

har varit bosatta i. Intresset för genealogi och kulturhistoria i allmänhet ger underbara möjligheter för meningsfull turism och besök på ganska ovanliga platser och lite udda miljöer.

Förhoppningsvis har ni haft möjlighet till liknande upplevelser under sommaren som gått. Man kan forska och göra uppteckningar på en mångfald sätt och det finns inget sätt som är "bättre" än något annat. Här har jag redovisat något av det jag har sysslat med och vad det var som inspirerade mig.

Bästa sommarhälsningar från

LarsOlof Lööf

UR INNEHÅLLET I NR 3/96

sid

MÖTESKALENDER..... 3

MINNESDORD..... 4

LarsOlof Lööf: FRÅN GAMLA
GÖTEBORG.....5-7

Johan von Sydow: GÖTEBORGS
LANDERIER O. ANDRA STÖRRE
GÅRDAR, bokanmälan.....8-9

Annika E Hulander: TRE
SJÖKAPTENER del VI..... 10-17

BIBLIOTEKSNYTT..... 18

Johan von Sydow:
LANDET RUNT..... 19-22

LarsOlof Lööf: MIGRATION.....23

VÄSTANBLADET

Postgatan 4, 411 13 GÖTEBORG

Tel 031 - 13 12 26 (torsd 10-14)

Postgiro 24 23 85-3

Ansv. utgivare: Per Liljeström, 0302-131 91

Vänskapen 3e, 443 34 Lerum

Redaktionskommitté:

Johan von Sydow, 031 - 40 69 27

Fagerängsgatan 3, 412 70 GÖTEBORG

Per Liljeström och Elisabeth Ahldin Dahl

Årsavg. utgör prenumerationsavg. = 125,-/år

VÄSTRA SVERIGES GENEALOGISKA FÖRENING

Styrelsen 1996

Ordf. LarsOlof Lööf, 031-24 16 15

Linnégatan 34, 413 04 GÖTEBORG

V.ordf. Tommy Näzell, 031-38 08 58

o bibl. Klarbärsv.18, 435 43, MÖLNLYCKE

Sekr. Annika E.Hulander, 031-51 65 72

Poesig 4, 422 41 HISINGS BACKA

Kassör Per Gösta Rinsell, 031-18 02 32

Hedlundsg 2-4, 413 21 GÖTEBORG

Klubbm.Stina Börjeson, 031-25 75 55

Segerlindsg 26, 416 53 GÖTEBORG

Övriga Elisabeth Ahldin Dahl, 031-36 56 43

Gryningsv 73, 433 48 PARTILLE,

Ingegärd Almquist-Persson

031-28 37 29, Karmosing 11,

421 65 VÄSTRA FRÖLUNDA

Harry Niklasson, 031-51 62 40

Berättelseg 20, 422 42 HIS. BACKA

Birgitta Matsson, 0300-412 13

Kornvägen 4, 430 33 FJÄRÅS

Suppl. Örjan Nordmalm, 031-20 57 27

Bohusg 24, 411 39 GÖTEBORG

Joel Holger, 031-40 59 30

Lilla Danska Vägen 2, 412 74 GBG

ISSN - 1102 - 4453

Tryck: PR-Offset, Kroksläatts Fabriker 34,

Mölnadal

Offsettryck

vi möts

MEMBER!

DU tänker väl på att det är DU som är föreningen.
Utan DIG blir det ingen verksamhet!

HÖSTEN 1996

LÖRDAGEN DEN 21 SEPTEMBER. Utfärd med buss till Melleruds museum och Släktarkiv i Mellerud (Dalsland). Avresa från Exercishuset kl 08.00 - hemkomst ca kl 18.00. Kaffe intar vi i Vänersborg på uppresan och efter besöket i museet äter vi lunch i Mellerud. Kostnad för resan per person; mellan 125 och 160 kr beroende på hur många vi blir (minst 30 deltagare). Härtill kommer sedan kostnader för fika och lunch samt eventuella inträden.

Denna resa som vi har planerat många gånger skall nu äntligen bli av!

ONSDAGEN DEN 23 OKT. KL 18.00 i IOGT-NTO:s lokaler på Första Långgatan 20. Föredrag av Banktjänstemannen Hans Tiselius: "Min barndoms Bohuslän". Förtäring.

LÖRDAGEN DEN 23 NOV. - VSGF FYLLER 50-ÅR! - Öppet hus på Postgatan 4 kl 10.00 - 14.00. På kvällen ordinarie höstmöte och firande av jubileet. Sammankomsten äger rum i Ostindiska huset, Norra Hamngatan 12, där föreningens medlemmar möttes för första gången för 50 år sedan!

Till detta tillfälle är inte arrangemangen klara ännu.

OBS! Nästa nr av **VÄSTANBLADET**, som utkommer i början av november, blir ett **JUBILEUMSNUMMER** med många intressanta bidrag!

VÅREN 1997

Program för våren 1997 meddelas i **VÄSTANBLADET** nr 1/1997 som utkommer i början av februari 1997.

☛ **Anmälan** om deltagande i möten eller utfärder görs senast tre dagar före resp program till Stina Börjeson tel 031-25 75 55 eller LarsOlof Lööf tel 031-24 16 15.

TILL MINNET

Ingvar Oijens

Den 18 februari i år dog f droskägaren Ingvar Oijens i en ålder av 84 år. Han var mångårig medlem i VSGF, släktforskare och heraldiker.

Det var en kär vän till oss alla i föreningen som lämnade oss.

Ingvar Oijens tillhörde en yrkeskategori som haft många engagerade släktforskare i sina led. Hans genealogiska intresse väcktes tidigt och hans utländska ursprung - många generationer tillbaka - upptog stor del av hans genealogiska intresse. I en uppsats i Släkt och Hävd 1982, s 227 o ff, beskrev han sin släkt med utgångspunkt från Christoffer Oijens, som 1625 slog sig ner i Stockholm. Andra släkter som engagerade honom var t ex Götenstierna som ägde Nääs i Skallsjö socken och Noring, vars namn är knutet till Svansö i Bottnaryd. När VSGF för många år sedan besökte Svansö, en gammal karolinergård, kunde Ingvar Oijens sakkunnigt deltaga i guidningen. - Han skrev

även andra uppsatser i genealogiska ämnen och den av honom uppgjorda stamtavlan över släkten Oijens finns med vapen i färg i VSGF:s arkiv

Det vi framför allt skall minnas vännen Ingvar för var hans plikttrogna tjänstgöring vid föreningens kvällmottagningar. Han och Martin Bratt ägnade under flera år två timmar varje torsdagskväll under september-maj åt denna uppgift som krävde stor sakkunskap.

Ingvar Oijens hade som fd droskägare länge kvar sin gamla droska, en äkta droska. Man minns med saknad bilden av ekipaget Oijens med Ingvar vid ratten och hans Ruth som passagare sommartid färdande omkring i Himle härad i Norra Halland

Gunnar Jedeur-Palmgren

Hedersledamoten i Västra Sveriges Geneal. Förening, fd viceamiralen Gunnar Jedeur-Palmgren i Onsala avled den 6 mars 1996. Med honom gick en känd genealog och hembygdsforskare ur tiden Han blev 96 år.

Gunnar Jedeur-Palmgren föddes i Göteborg som son till en sjökaptan och blev sjöofficer. Som sådan kom han under långa tider att tjänstgöra i Marinförvaltningen, vars souchef han blev. Efter sin pensionering flyttade han till Onsala. I den trevna villan där, fylld av sjöhistoriska minnen från ett långt och innehållsrikt liv kom han under många år att ägna sig åt forskning och författande av skrif-

ter om sjöfarten i Nordhalland, om Onsalaslakter och inte minst, om sin egen släkt, vars utforskare och krönikör han var. Han publicerade sina skrifter i Unda Maris, i hembygdsböcker - bl a i flera årgångar av Vår Bygd - samt i tidningar.

Han framträdde några gånger inför vår förening, ena gången för över 25 år sedan då han på gården Rösan i Onsala talade om sjöfarten i Nordhalland, andra

gången för ett tiotal år sedan spänstigt guidande oss i Onsala, då vi bl a fick höra honom i kyrkan berätta om Lasse i Gatan och hans hustru, alltså Lars och Ingela Gatenhielm.

Jag besökte för två år sedan den gamle sjöhistorikern, det var en högtidsstund att höra honom berätta om sin långa och händelserika levnad. Han var då sedan

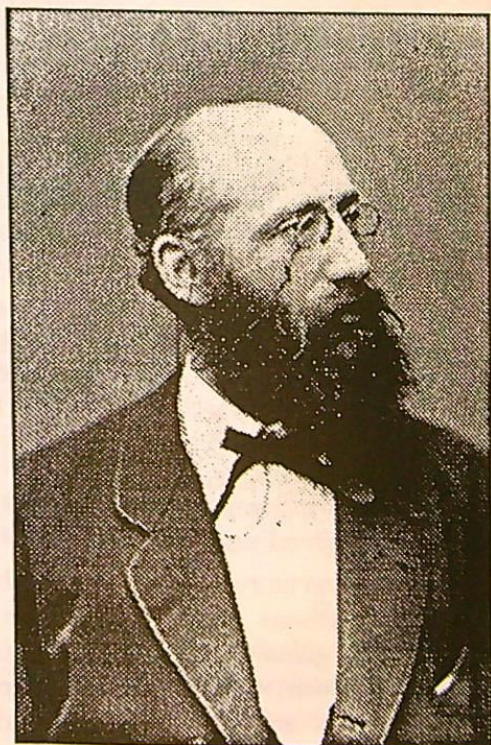
flera år mycket märkt av sina dåliga benmen hans berättarförmåga - och hans humor - var det inget fel på.

Han satte mycket stort värde på att han mot slutet av sin levnad utsågs till föreningens hedersledamot. Han efterlämnar minnet av en framstående lokalhistoriker, genealog och personhistoriker.

Johan von Sydow

FRÅN GAMLA GÖTEBORG ✓

Aron Jonason del I

Sedan nummer 2/1993 av Västanbladet har jag skrivit om en rad fotografer, med huvudsakligen Göteborg som "motiv". Nästan alla dessa har varit inflyttare, ganska naturligt eftersom staden under 1800-talets slut genomgick en exempellös expansion. I raden av omtalade yrkesmän och dito kvinnor har bara en varit infödd och det var Olga Rinman. De flesta fotografierna har dessutom säkerligen varit relativt okända för en större läsekrets.

Denna gång, och ett par nummer framöver, tänkte jag bryta denna trend och något uppehålla mig vid Aron Jonason (1838-1914). För Göteborgs vidkommande är han fotografiernas fotograf och säkerligen den som "alla" känner till. Eftersom han i våra minnen har varit så dominerande kom jag länge att nästan undvika denne mycket betydande och viktige fotograf. Så fort jag nämnde mitt arbete med Göteborgs fotohistoria hörde jag genast frasen - "Men då skriver du väl något om den kände Aron Jonason" - ringa i mina öron och drabbades

Aron Jonason, självporträtt från 1880-talet

närmast av en slags fotoallergi när hans namn nämndes. Detta är honom helt oförtjänst och ett resultat av den tid vi (och jag!) själva lever i.

Mångfrestaren

Göteborgsvitsens fader, introduktören av nya fototekniker, författaren, lustspelskrivaren, den underhållande ordensbrodern mm är förvisso värd en mycket större biografi än det lilla jag kan åstadkomma här. Aron var på sin tid en mycket känd och uppskattad göteborgare, jag hoppas förresten att han har en spårvagn uppkallad efter sig, och ännu förvånar det mig att det inte i något sammanhang har blivit uppsatt någon byst som visar hans anletsdrag. Egendomligt nog har ej heller någon gata fått sitt namn efter honom!

Ungdomsår

Aron var i alla fall den borne Göteborgaren, ifall jag här får vitsa till det något. Han var född den 28 november 1838 och växte upp i centrala staden på Drottninggatan 47 som son till urmakare Ludvig Moses Jonason och dennes hustru Eva Maria Simon Philipsson. Fadern drev i Arons ungdom en mindre tillverkning av ur och reste också omkring till marknader i Västsverige med sina produkter. Av de betyg som Aron fick i småskolan och till tiden på Chalmerska slöjdskolan går det ganska väl att följa hans studiebanan i hemstaden. 1856 lämnade han Chalmers och från och med den 1 dec 1859 återfinns vi honom som anställd på Göteborgs-Posten. Författarskap och journalistik kom i fortsättningen att bli viktiga indigrienser i Aron Jonasons liv.

Första tiden som fotograf

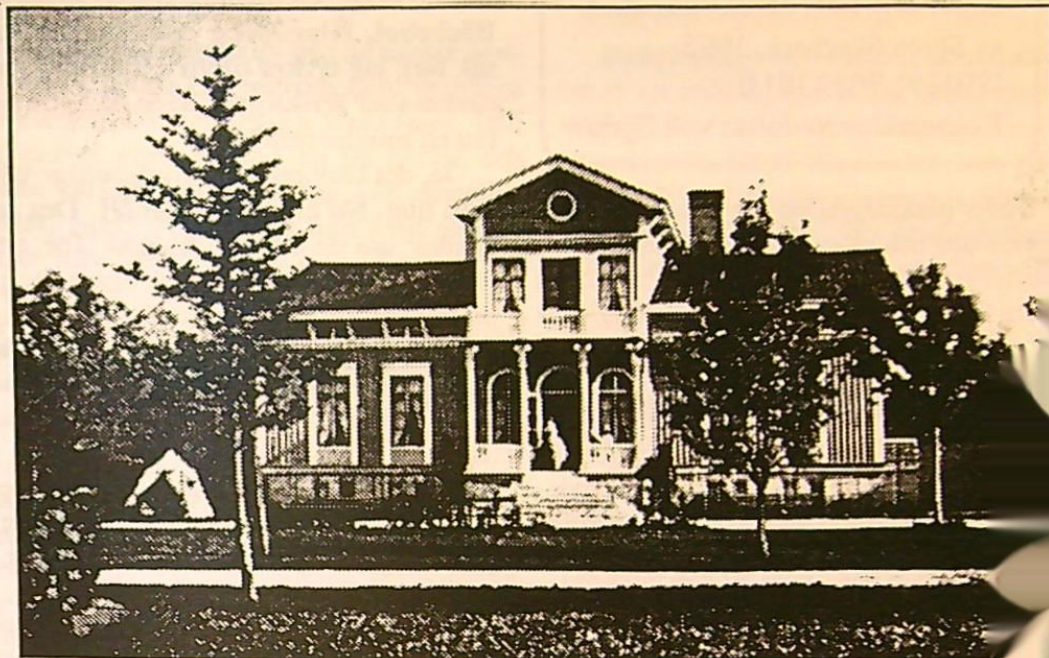
På våren 1864 reste han till Köpenhamn och erhöll undervisning i fotografi för apotekare Budtz Müller. I oktober samma år började han sin fotografiska verksamhet på Drottninggatan 58, i målare Rossings hus. Varför han bytte bana kan vi bara spekulera i, men kanske var det för att skaffa system Pauline Jonason (1837-1919) ett passande yrke. Under den första tiden bar i alla fall firman namnet A & P Jonason och uppbars säkerligen i hög grad av systemen. Sedan hon 1867 gift sig med traktören Gottfrid Lovén fick Aron också uppenbarligen svårigheter med att hålla igång verksamheten.

Under några år försökte han på olika vis samarbeta med diverse fotografer eller lät dem arrendera ateljén. Hur samarbetsformerna var är nu i efterhand delvis svårt att uttröna. Föreståndarna kom och gick; och med somliga hade han åtskilliga problem. Denna första fotoateljé, som delvis burit Aron Jonasons namn, avvecklades under januari-februari 1871. Produktionen måste betraktas som ganska tidstypisk med mycket bevarade inomhusporträtt tagna i ateljén. Men den kan även uppvisa en rad bilder tagna utomhus och återgivande miljöer (se fotot av Vänhem på nästa sida).

Miljöbilderna

Dessa visar fram mot något som skulle bli typiskt för Jonasons senare verksamhet - miljöbilderna, gärna tagna med journalistisk inlevelse och visande någon aktuell händelse. Bilder med denna profil skulle senare bli något av en signatur för denne mångfrestande fotograf.

Större delen av 1870-talet förflöt sedan

Köpman August Abrahamssons egendom Vänhem nära Göteborg, flyttad till Näskallsjö sn (Vgd). Foto 1865-70 av A & P Jonason

utan att Aron Jonason var med som fotograf, skulle senare bli mycket viktig för h
nu ägnade han sig med energi åt journalis- andra fotoperiod. Beträffande detta och
tiken. Såsom många andra vid den här tiden nat kring Jonason ber jag att få återkom
var han dock sommargäst i Marstrand hos nästa nummer.
sin syster och sväger Lovén. Denna miljö

Lars Olof L.

Register över schackspelare

Schacksällskapet Manhem firar i år 90-årsjubileum. Med anledning härav har framtagits ett historiskt register över sällskapets medlemmar genom åren. Registret är ej uttömmande. Schackspelare eller andra som haft eller har kännedom om person- och biografiska uppgifter om schackspelare uppmanas hjälpa sällskapet att komplettera registret. Arne Berggren (Balsaming 18, 416 52 Göteborg, tel 031-25 57 76) tar gärna emot sådana uppgifter. Registret finns i VSGF:s bibliotek.

Red.

GÖTEBORGS LANDERIER OCH ANDRA STÖRRE GÅRDAR

Göteborg, herrgårdarnas stad

av Sören Skarback, 1995.

ISBN 91 7029 181 0.

Bokanmälan av Johan von Sydow

Under påskhelgen har jag läst denna bok, vars titel och yttre inbjöd till läsning. Och eftersom jag alltid haft den uppfattningen att Göteborg i stort sett saknar herrgårdar var jag nyfiken på vad som åsyftades med titeln.

Det är en rikt illustrerad och populärt skriven bok. Huvuddelen av innehållet är beskrivningen av Göteborgs många landerier, som här upphöjts till rang och värdighet av herrgårdar. Jag är tveksam om detta är ett adekvat ord för dessa egendomar. Landerierna var ju som de flesta Göteborgare vet, alltså de som kan sin stad, olika markområden inom stadens hank och stör, ägda av staden men utarrenderade till enskilda, som på marken byggde ett eget hus, ofta av ståndsmässig karaktär. Jag anser nog att man som herrgård inte skall betrakta en aldrig så ståndsmässig byggnad om den ligger på ofri grund, där alltså marken tillhör en annan än byggnadens ägare. Det gör att landerierna i Göteborg enligt min mening inte bör inrangeras i herrgårdsbegreppet.

Om man alltså undantar landerierna och dessutom utsorterar några gårdar som väl knappast uppfyllde rekvisiten för en herrgård, återstår i Göteborg endast en handfull ställen som verkligen kunde betraktas som herrgårdar, jag nämner dem här: **Lärjeholm**, **Vidkärr**, **Stora Torp**, **Stora Gårda**,

Bö, **Överås**, **Jacobsdal**, **Skår**, **Gibraltar Bäckebol**, **Klareberg** och kanske någon till. Nej, jag tycker titeln 'Göteborg - landeriernas stad' är riktigare. Men då hade boken fått ett mindre innehåll.

Ja, det blev en lång kommentar till bokens titel. Nu till dess innehåll. Det mesta handlar om de olika ställenas (för att använda ett neutralt begrepp) ägare och den omgivning de levde i. Och eftersom de allra flesta ägarna tillhörde de tongivande familjerna i Göteborg på den tiden - vi rör oss här i huvudsak på 1700- och 1800-talet - blir det något av göteborgsk personhistoria som passerar revy. En viss plats i boken bered livet på ställena. Denna beskrivning har kanske skett ur en väl snäv historisk och kulturhistorisk synvinkel.

Det är inte möjligt att inom denna artikels ram välja ut andra namn än några slumpvis valda: Niclas Sahlgren ägde t ex landeriet **Kristinedal** (som fick namnet efter Sahlgrens andra hustru Christina Grubb) och hade stor del i det Sahlgrenska sockerbruket på grannlandet **Ånäs**. Inom släkten Alströmer hade Jonas herrgården **Lärjeholm**, hans son Claes ärvde landeriet **Kristinedal** efter sin svärfar Niclas Sahlgren och köpte senare landeriet **Bagaregården** och en annan son Patrik ägde under åtta år **Kristinelund** på vars mark Kristinelundsgatan blev anlagd. Släkten Tham, en annan känd släkt i Göteborgs äldre historia, ägde **Stora Katrinelund**, alltjämt ett se- och besöksvärt gammalt landeri - med 1600-talsinslag i huvudbyggnaden och flyglar - som ligger som en pärla invid Mölndalsån, nära Nya Ullevi. Landeriet var på 1600-talet

TRE SJÖKAPTENER del VI ✓

av Annika E. Hulander

Sista avsnittet.

Från 1902 och en tid framåt seglade kapten Ernst Palm med fregatten Fidelio från Stockholm. Hon var hans favorit-

skepp och hade vunnit blått band för snabbsegling från Mexikanska Gulfen till Stockholm.

16/7 1902 skriver Ernst från Helsingör:

Min egen älskade Elin!

Tack för senaste, fast det var kort tid att få ha dig min älskade Elin och min älskade lille Goodwin ombord. Som du ser har jag ej kunnat afsegla förr, ty det har endast varit Nordl. vindar, på söndagen gick jag ombord kl. 2 och tog lots med mig för det var regntjocka, men när vi kom ombord blef det WNW vind igen, nu idag kl. 4 morgon är vinden SSW och lämnar jag lotsen vid Svinsbådan och tager han detta brefvet med sig i land, måtte det nu blifva god vind för mig som har så lång väg att segla. Hoppas du min älskade Elin o Goodwin kom väl hem på Söndags afton och att Elin och Henry mådde bra. Var i land i går eftermiddag och tog timmermans kläder i land till Skinbecks, så nu kan han hämta dem där. När vi rodde ombord gick jag ombord i Heidi och var der en stund hos Kapt. Lindh. Han kom söndags afton och fortsatte ut, men måndags morgon måste han vända åter för Nordl. vind. Hinner ej mer nu adjö min älskade Elin, måtte Gud beskydda dig o barnen fr. alla olyckor, måtte allt gå lyckligt för mig, så att vi fick återses i lifvet.

Adjö, lef så väl, beder och önskar din egne tillgifne o trogne Ernst".

Ett par månader senare hade Ernst nått målet för resan. 16/12 skriver han från Philadelphia, USA:

"Min egen älskade Elin!

Hjertligen tack för ditt mycket kärkomna bref af d. 1 ds. min älskade Elin, hvaraf jag ser att du och barnen har helsan hvilket gläder mig mycket och har jag som väl är detsamma. Bemärker att du ej tror att du kan gå med den väntade så länge som till Julafton, roligt hade varit om så kunde ske att den ej kom förr än min födelsedag, men godt min Elin, att du går lyckligt igenom det och blir frisk igen, äfven önskar jag att få se den nyfödda, ty om den skulle dö innan jag kommer hem tycker jag det vore bra snopet eller huru? Får nu omtala att reparation är färdig och har jag idag börjat intaga lasten igen vid en plats som heter Point Breaze.

Jag har telegraferat till Grosshand. efter £ 1500, men han svarar ej, så jag vet ej

huru det skall gå att komma härifrån med fartyget. Bemärker att du fått genom Skand. Banken kr 180,42. Hoppas nu att du fått de jag sände dig d. 28 Nov. \$ 75.

Tack min älskade Elin för alla de namn du skrivit på papperet. Jag tycker att blir det en flicka bör hon få namnet Märta Augusta eller Ingeborg Augusta och blir det en pojke är det värre för mig att få ett namn som jag tycker om, men får han blott två ty det är tillräckligt och får han väl ha namnen Bertil Mauritz.

Ja, min älskade Elin kanske nu i denna stund jag skrifver detta brefvet du allt har fått den väntade men det vore väl alltför tidigt -

Tack för att du är rädd om dig och barnen, ty om det går lyckligt för mig hoppas jag kunna få återse Eder alla. Ovisst är det om jag kommer härifrån till Jul, ty blir det dåligt väder går det ej så fort med lastningen. Jag undrar just om Grosshandl. sänder dig d. 1 Dec. några pengar.

Vi har här i några dagar haft is och snö, men hoppas jag att ej blifva innefrusen här ty den egentliga isen börjar här först i mitten af Januari, men idag har vi omslag i vädret med regn och väl är det. Det var ju en tidig vinter i Sverige i år, så att Sthlm blir nog omöjlig att komma till i vinter. Nu har jag ej mera än 1ste Styrman o 4 man i skansen annars är alla rymda förutom 2de Styrman o Steward som är afmönstrade. Blir nu kostsamt o besvärligt att få igen så mycke folk som 12 man, men värst en Steward, men den jag sist hade var inget med.

Bemärker att Hillström i Cardiff är död. Hälsa lilla Elin och tacka för önskan af god jul till pappa, roligt att hon kan skriva allaredan. Detta brefvet får du inte förrän till Nyåret, måtte du då med Guds hjälp lefva och vara frisk. Adjö med dig älskade, får önska dig och barnen helse och allt möjligt godt under det nya året.

Beder och önskar din alltid tillgifne, trogne och långtande Ernst

Skrifver snart igen. Tack för tidningar som du sänder, hoppas få dem imorgon."

Nästa brev från den här perioden är skrivet i Helsingör 6/2 1903. Då hade Ernst fått besked om att sonen Bertil Mauritz fötts 31/12 1902:

"Min egen älskade Elin!

Hjertligen tack för ditt kära bref af d.1 Febr. hvilket jag genast vid inkommande på Schierbecks kontor emottog och öppnade, samt med stor glädje läste att du min älskade Elin lyckligen fått en stor välskapt pojke, och att både du, Bertil och de andra barnen lefver och är friska.

Tänk på Nyårsafton var jag ju i Phila. den som bara hade fått ett telegram fr. dig att allt var lyckligen öfver, så hade det varit lungnande för mig på resan, jag har många gånger tänkt, att tänk om någon olycka skett, tänk om du skulle vara för alltid borta för mig om jag skulle komma hem, tårerna har rullat så stora på mina kinder och gör det äfven nu, när jag skrifver detta du kan aldrig tro hvad jag har varit orolig för dig, men nu är det så mycket roligare för mig att höra att Gud beskyddet dig o barnen, samt äfven mig tills dato. Du må tro min Elin att alla pumparna d. 7 Jan. blef oklarer och gaf inget vatten i 5 dagar, och hade vi då en svår storm och länsade i Golfströmmen med hög brytande sjö, och hade 6 fat vatten i skutan, inget land på långa vägar, och aldrig några seglare eller ångare det att få någon bärning af, men hur det var fick vi vindpumpen i ordning, men alla

Elin Amalia Palm med barnen Goodwin, Elin och Henry 1902.

vingarna hade blåst väcka, så det tog ett dygn innan vi hade nya vingar i ordning igen, och sedan har vindpumpen gått och hållit fartyget läns, men midskeppspumparna odugliga, har nu i dag här på redden fått dem i ordning, afvaktar nu närmare order fr. Grosshandl. om jag skall gå till Sthlm. Tänk styrman Petersson har liggat sjuk omb. i 3 veckor, har arbetat för stift med pumparna troligen fått brock i hujmsken, mönstrat af honom idag.

Du må tro jag haft det svårt på denna resa, rematist i fötterna och benen i bland, men har vi hela tiden haft god vind sedan vi lämnade Phila.

Tack för brevet i dag och tidningarne har kommit lapp att hämta på tullen men var det försent i kväll. Jag hade ej tid till min Elin att skriva i går jag o styrman gick omb. kl. 6 i går afton. I natt bor jag i land på mitt gamla ställe der jag nu skrifer detta bref. Adjö min älskade Elin, skrifer igen mera imorgon, då det blir bestämt hvar jag skall lossa. Många kyssar och hälsningar till dig och barnen, fr. din tillgifne, trogna och längtande Ernst."

När segelfartygen alltmer undanträngdes av ångfartygen, övergick Ernst till firman Andersson och Lindberg där han tjänstgjorde i 4 år, dels som 1:e styrman på ångarna Melanie och Beatrice, dels som supercargo på Hanna av Norge. En super-

cargo är ett ombud för ägaren av skeppslasten, och sköter försäljning och redovisning mm.

3/2 1907 skriver Ernst till Elin Amalia från Sthlm. Ångaren Melanie hade strandat:

"Min egen älskade Elin!

Ja min älskade Elin som du ser så är jag ännu i lifvet, fast det var nog bra nära denna gången, hoppas du mottagit mitt telegram hvar i från den var sänd vet jag inte, ty kaptan ordnade det efter strandningen om telegrammens afsändande. Som du förmodligen af tidningen sett strandade vi på thorsdags morgon kl. 1/2 6 på en klippa mellan Hufvudskärs fyr och Sandhamn, jag hade lämnat vaktan kl. 4 morgon och varskott kaptan att Hufvudskärs fyr just då blef synlig och så kom 2dre styrman på bryggan men kaptan var aldrig uppe förr än Melanie törnade och då jag med flera var i vår sömn, vi vaknade vid en förfärlig skakning, jag trodde det var kollision med ett annat fartyg, ty att gå och köra på grund, när fyren syntes och ingen tjocka, det kunde jag aldrig tro, men så mycket vill jag säga att hade jag varit på bryggan hade det aldrig hänt denna gången någon strandning.

Men detta är ju oss emellan sagt, märkvärdigt dock att kaptan aldrig var på däck, 2dre styrm. lär ha sett landet en 10 min. tid, hade han genast varskott kapt.

hade olyckan aldrig skett.

Du må tro min lilla Elin, att det kändes nog kusligt i en vintermorgon att springa ut så godt som naken i kalsonger och strumpor, barhufvad och när jag kom på däck mötte jag kaptten hade lika dan endast en strumpa på foten, han sade mig att det var is vi törnat mot, men efter närmare påseende befanns det vara en klippa ca 12 fot öfver vattnet vi törnat mot.

Då sprang jag ned och fick stöflarna och byxorna samt halsduk, rock o mössa på mig, båtarna sprang vi genast till och fick vi så ut babords lilla båt, men under tiden tog hon babords slagsida så svår att vi måste uppge försöket att få ut babords livbåt, hvarför vi fick ut styrbords livbåt.

Jag, Wallin, båtsman, båda fruntimren, lättmatros o messpojken gick i den lilla båten o de andra i lifbåten, som väl var hade vi ingen nämnvärd sjögång, det dröjde tre timmar innan Melanie försvann i djupet, vi fick mycke lite bergat af våra effekter, ty man visste icke hvilken minut hon skulle glida af grundet eller springa af, för att då försvinna på ca. 18 fm. vatten. jag fick ej mera med mig än mina bästa kläder och stortröja, vidare det jag hade på mig storstöflar och arbetskläder. Inte ett par skor eller en krage eller skjorta eller min vinterrock, allt gick bort, alla mina böcker och underkläder, men vi får nog ersatt af AL för förlorade saker.

Men min kära Elin, vi får ju vara tacksamma att vi blef bärjade kl. 1/2 9 då vi låg en 30 fm. från Melanie, gick hon först ned med fören och sedan kastade hon sig öfver åt babord och gick så rätt ned i djupet, detta tog en två minuter, tänk om hon glidit af grundet med det samma hon törnade hade ingen af oss blifvit bärjade. Vi hade så en 8 tim. rodd i snöyra innan vi kom till land och kom till en fiskare der vi blef mycket väl emottagna och kom dit thorsdags em kl. 3, påföljande dag gick kaptten till Skändö och telegraferade till Sthlm och talade med konsul Grebst i telefon, kl. 4 kom lotsångaren Wega fr. Sandhamn och hämtade oss till Sandham dit vi anlände kl. 7 på afton och kl. 12 på natten fortsatte vi till Sthlm med ång. Sandhamn dit vi anlände kl. 5 fredag morgon, och tog då in på sjömanshemmet, der vi nu bor. Jag, 2dre styrman, Wallin och två man som var på däck et får vänta här tills sjöförklaringen har varit, troligen om tisdag, möjligen det dröjer längre. Får se nu om Söderström får båt igen, kaptten sade till mig att konsul Grebst hade sagt att om en 8 dag. skulle han ha en annan båt om assuransen ej nekar, AL håller visst på att köpa 2 st. båtar nu, kaptten sade till mig att jag o Wallin får gå med igen med honom - men jag vet ej om jag vågar mig ut på sjön igen. . . Emellertid

skall jag gå nu upp till konsul B Grebst och tala med honom.

I går måste jag köpa mig en vinterrock Kr. 44, en skjorta, två kragar, en halsduk, en hatt mm. . . . Jag fick ej tid skriva till dig i går, tack för ditt bref som jag mottog i går, men var det skrivet innan du visste något om Melanies öde. Jag kan inte nu sända dig mera än Kr. 35- jag får försöka om jag kan få några pengar fr. AL eller låna af någon annan. Jag hoppas nu min älskade Elin, att du o barnen har helsan och äfven hoppas jag vara hemma hos Eder nästa Söndag. War snäll och skrif genast adr. Sjömanshemmet Ståhl, icke Melanie mera. Adjö min älskade Elin många hj. helsningar till dig o barnen fr. din tillgifne o trogne Ernst.
P.S. Hoppas du mottagit mitt telegram det gjorde jag för att du skulle lugna dig och icke först få se det i tidningen. Jag har fortfarande snufva, annars har jag helsan."

Följande år såldes firmans alla ångare. . och Ernst blev då 1:e styrman på den nybyggda ångaren Hafvet av Stockholm.

Ernst var trots sin tjänstgöring på flera ångare inte särskilt förtjust i ångfartyg - kanske instämde han i det engelska talesättet: "Iron ship makes wooden man, but wooden ship makes iron man".

1909 gick Ernst i land pga försvagad hälsa. 1910-13 tjänstgjorde han vid godsräkningen för Johnsonlinjens ångare, och var även skjulvakt vid det nybyggda betongskjulet vid Stigbergskajen. Därefter var han anställd vid färjetrafiken vid kvarnen Tre Kronor.

Ernst och hustrun drev också en affär på Hvitfeldtsgatan. Elin Amalia väntade barn igen, men vid arbete i affären förlyfte hon sig med en säck säd då hon var i 8:e månaden. Karin föddes för tidigt och levde bara en vecka. Ernst och Elin Amalia flyttade med de halv vuxna barnen till Fågelfångaregatan i Kungsladugård, där 4:e generationen Palm ännu bor.

1932 dog Ada Clase, Ernsts ogifta moder. Hon hade förvaltat sitt pund väl, och

donerade bl a 10.000 kr till Göteborgs Universitet. En fond har inrättats i hennes namn. Ernst Palm dog 1934 och Elin Amalia 1957.

Dottern Elin gifte sig med sin barndoms-kamrat kamrer Henry Ståhlberg, antavla sid 16-17. De flyttade tillbaka till Kvarnberget och fick en dotter, min mamma.

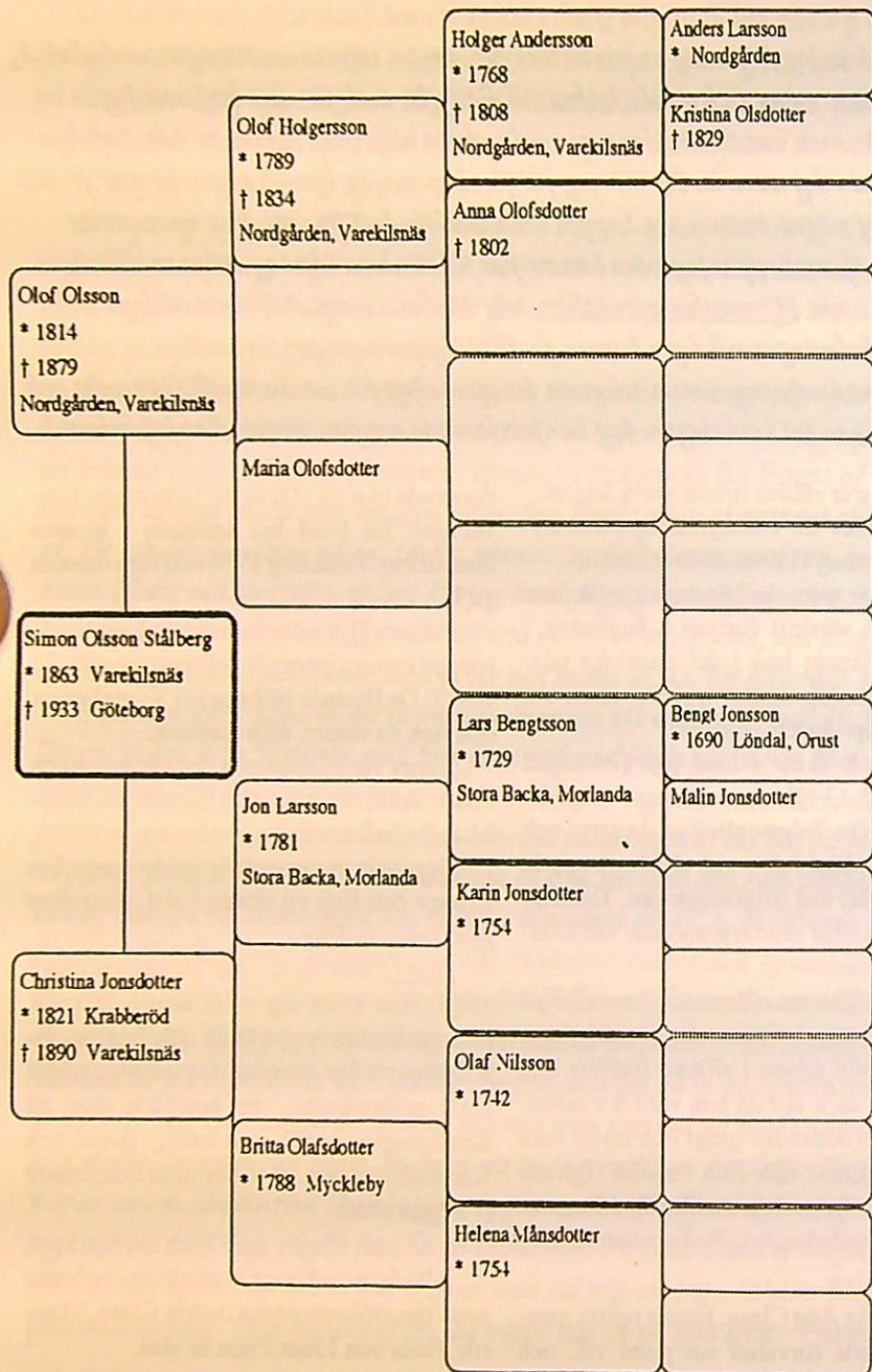
Henry var sjöman och slutade som kock i New York, där han gifte sig med en tjeckiska. De fick tre barn.

Goodwin var kontorist vid kvarnen Tre Kronor och fick en dotter i sitt äktenskap med Jane Gylling.

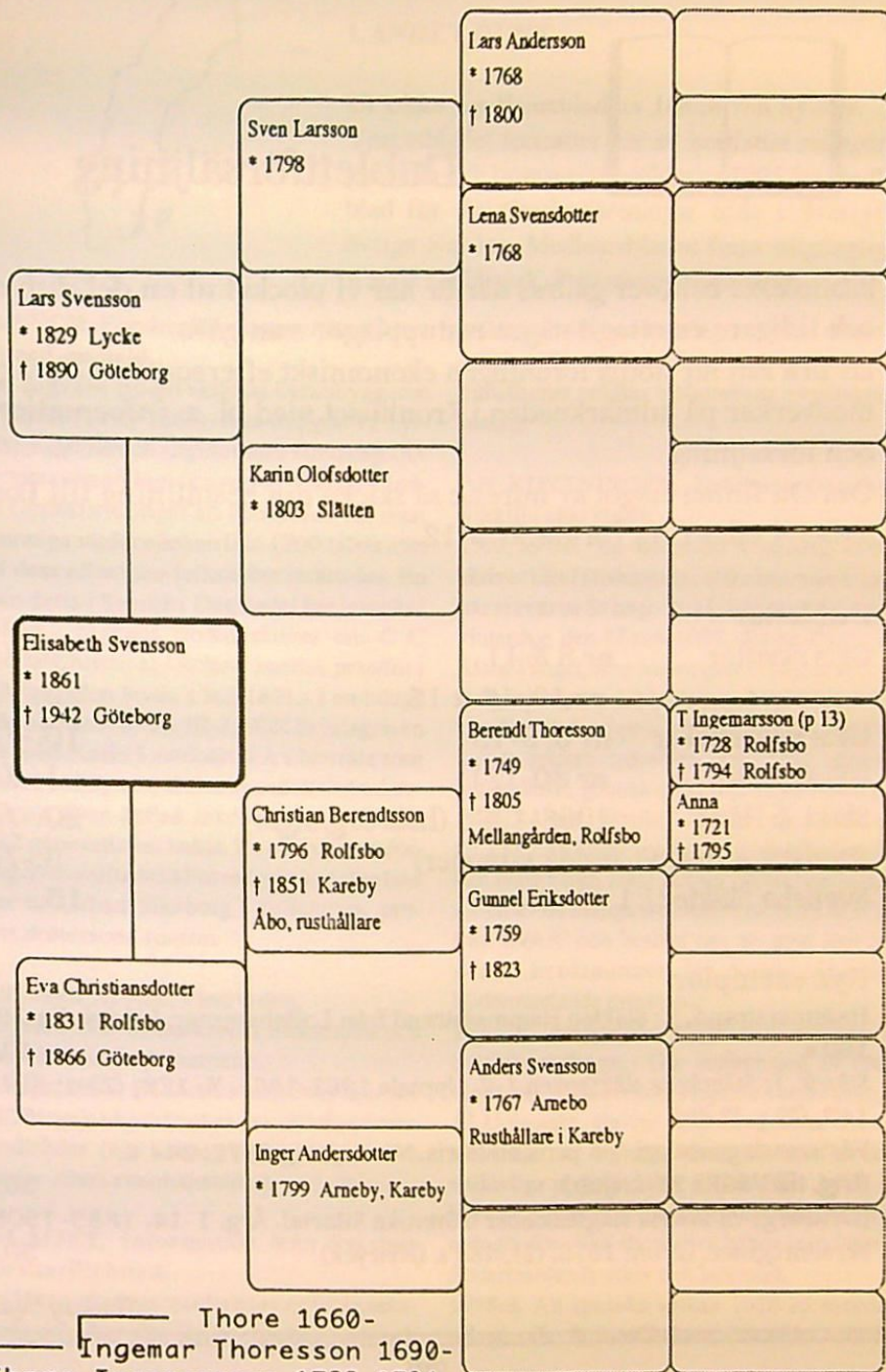
Bertil, slutligen, tog kaptensexamen 1925. Han gifte sig med Karin Jönnick, löjtnantsdotter uppvuxen på Postgatan-Kronhusgården (hennes far anlade, något emot reglementet, en sandlåda inne på Kronhusgården för sina barn). Bertil och Karin adopterade en dotter men fick senare två egna söner.

Alla fyra syskonen är nu döda - och min serie om sjökaptenerna Anton Clase, Mauritz Palm och Ernst Palm är slut.

Antavla för Simon Olsson Stålberg, gift med Elisabeth Svensson.
 Deras son, Henry Stålberg (1895-1977), gift med Elin Palm (1895-1983)

Antavla för Elisabeth Svensson, gift med Simon Olsson Stålberg.
 Deras son, Henry Stålberg (1895-1977), gift med Elin Palm (1895-1983)

Se ned
till vän

Thore 1660-
 Ingemar Thoresson 1690-
 Thore Ingemarsson 1728-1794
 Elin

Dublett försäljning

Biblioteket behöver gallras därför har vi plockat ut en del dubletter och tidigare emottagit några restupplagor som gåva.

Ett bra sätt att stödja föreningen ekonomiskt eftersom VSGF varje år medverkar på julmarknaden i Kronhuset med bl. a. information och försäljning

Om Du finner något av intresse så skicka din beställning till Postgatan 4 eller ring Torsdagar 9-12.

Dubletter

GF:s skrifter	nr 8 & 11	5.-/st.
	nr 10, 13 & 15	20.-/st.
GF:s släktböcker	nr 6, 9-15	10.-/st.
GF-aktuellt	nr 80-121	1.-/st.
Släkt & Hävd	1966-1985 (hela årgångar)	20.-/årg.
Svenska Antavlor (udda nummer)		5.-/st.
Svenska Släkter I:1		15.-

Nya exemplar

Hammarstrand, E.: Släkten Hammarstrand från Loftahammar. Uddevalla 1962.	
160 s.	40.-
Stårck, J.: Stårckska släktboken 1-2. Uppsala 1962-1964. X, 129, (2) s.; XIII, 140, (2) s. (2 dlr)	50.-
Västsvensk genealogi och personhistoria. Vänersborg 1972. 244 s. (Utg. till VSGF:s 25-årsjub.)	30.-
[Örnberg, V.] Svensk slägtkalender o Svenska ättartal. Årg. 1-14. 1885-1908.	
Personregister. Lerum 1976. (3), 483 s. (Nytryck)	90.-

Tommy Näzell

LANDET RUNT

Ur olika medlemsblad av Johan von Sydow.

Västanbladet fortsätter här att kortfattat redogöra för läsvärda och intressanta artiklar ur 1995 års medlemsblad för släktforskarföreningar både i Sverige och övriga Norden. Medlemsbladen finns tillgängliga på VSGF:s bibliotek, Postgatan 4, Göteborg.

ALIR-ANOR. Forskarföreningen Alir, Söderhamn med omnejd.

1995:4. Sigvard Bodin skildrar kyrkobyggaren Jacob Norin (1795-1864), som byggde 12 kyrkor i Hälsingland och angränsande landskap. - Av en doktorsavhandling skriven av Daniel Lindmark i Uppsala framgår att bondsöner var mest skrivkunniga under epoken från 1700-talets mitt och till dess allmänna folkskolan inrättades. En notis om detta i Svenska Dagbladet har intagits i tidskriften. - Sigvard Bodin skriver om C C (Catharina Christina) Uddén - poetisk prästfru i Söderhamn. Hon levde 1762-1821. - I en bilaga till detta nummer av ALIR-ANOR är intagen en antavla med Karin Larsdotter i Å i Norrala som proband (f 1823) med äldsta anan Jakob Andersson (Bure), även kallad Jakob Lagman, f omkr 1450, 12 generationer bakåt. En omfattande förteckning över anlitade källor redovisas. Antavlans forskare är Urban Sikeborg i Sollentuna, probandens dottersons sonson.

ANE. Sällskapet Ane, Finnveden.

Nr 67, jan 1995. Riksarkivet i Stockholm och Göta hovrätts arkiv presenteras.

Nr 69, sept 1995. En förteckning över latinska ord och uttryck i kyrkböcker ger släktforskaren goda ledtrådar (här saknas förkortningen ibm eller ibid = (där) sammanstades).

ANGELÄGET. Information från Sveriges släktforskarförbund.

1995:1. Här redovisas resultatet av en biblioteksenkät om avgifter för lån av böcker, film och

mikrokort för användning av video under åren 1989, 1993 och 1994. Den visar att allt annat än enhetlighet präglar bibliotekens avgiftsbestämmer.

AN KNYTNINGEN. Nyköping-Oxelösunds Släktforskarklubb.

1995:2. Om 'En fasansfull vinterdag år 1850' skriver Elis Härshammar. (Här kan man fråga sig när vi i västra Sverige får vår tids mest fasansfulla vinterdag, den 17 nov 1995, skildrad?). -

Ätten Tungel, som har en grav i Ångakoret i Alla Helgona kyrka i Nyköping, beskrivs av Elov Lundin. - En bouppteckning (upprättad 1830) från Svärta socken redovisas, den visar värdet av källmaterial, genealogiskt och kulturhistoriskt.

1995:3. Under rubriken 'Resebrev från våra trakter' kan man följa i Jonas Carl Linnerhielms spår, han reste våren 1807 genom Södermanland. -

Av en av de många smånotiserna finns bl a 'Nytt från SVAR' och besked om att man kan köpa gamla herdaminen för Strängnäs stift i Södermanlands museum.

1995:4. Margareta Stålbrand skriver om Swebiliusättlingar. - Om registrering av födda, vigda och döda i församlingarna i Nyköping, ett ALU-projekt, skriver Stig Göransson. En förteckning över registren visar resultatet av detta vällovliga projekt. - Om 'Livet efter kyrkböckerna skriver arkivarien Kurt Larsson, som redogör för vilka alternativa källor som finns på Södermanlands arkiv och bibliotek.

1995:5. Att spanska sjukan 1918-20 skördade många offer är ju välbekant. Om vilka som dog

i sjukdomen i Nyköping lämnar Margareta Stålbrand besked i en längre uppsats. - Svante Arman i Gnesta skriver om sin mormors anor, varav bl a hans släktskap med ärkebiskopen Johan Olof Wallin framgår. - Under rubriken 'Vasaättlingar' redovisar Hans Nordlund sin släktskap med kung Carl XIV Gustaf.

AN ROPET. Storstockholms G F.

1995:1. Chris Henning fortsätter under rubriken 'Sockengenealogier' sin redovisning av böcker med rubr. geografiska begränsning.

1995:2. Håkan Elmquist skriver om 'Kinnevalds vargeringskompani 1808 vid Kronobergs regemente'. - Chris Henning fortsätter med sina Sockengenealogier. Dessa redovisningar är förtjänta av uppmärksamhet!

1995:3. Gunnar Larsson skriver om S:t Sigfrids kyrka i Hägersten i Stockholms södra del. - Chris Hennings fortsätter med sina Sockengenealogier.

AN-SIKTET. Folkare SF

1995:1. Birger Eriksson lämnar 'Rapport om sidolinjer', ett relativt oforskat område. Här gäller det personer med namnet Brushane.

1995:2. Lars Östlund skriver om sin morfars antavla under rubriken 'Med rötter i Karlfeldts Folkare'.

1995:3. Birgitta Larhm har ur en bok 'Ortnamn i Dalarna' av Harry Ståhl hämtat stoff för en redogörelse för några ortnamn i landskapet.

1995:4. Om 'Jultraditioner' skriver Birgitta Larhm. - Och samma författare har ur 'Bjuråkers födelsebok 1720' noterar födseln 11 dec 1720 av Schiarlotta, vars mor var Conigunda Romanovithz (kan det vara en zigenare?) och far kapten Johan von Nandelstädt.

AROSIANA. Västerås Släktforsarklubb.

Våren 1995. Kjell Risberg har gjort utdrag ur en sockenbeskrivning av Kila som skrevs 1816, som ingår i bokverket 'Från Johannes Rudbeckius stift - En festgåva till Rudbeckiusjubileet 1923'. - I numret redovisas resultatet av renskrivning av

kyrkböcker i Västmanland (och Alunda i Uppland), utfört av ALU-arbetare.

Hösten 1995. Ordföranden i Estlands Genealogiska Förening Harri Talvoja skriver om släktforskning i Estland. Släktforskningen har efter Sovjets fall åter kommit i gång. Geneal. Föreningen har nu 170 medlemmar. Flera arkiv finns och även museerna har geneal. material.

BORÅS SLÄKTBLAD. Borås sl.

Nr 23. I föreningens Gamla Halmstad Årsbok 1992 skrev Carl Magnus Andersson en uppsats som här återges. Den handlade om bl a prästsonen Henrik Barfoth som 1697 dräpte Bonde Andersson från Guntorp i Asige socken. Barfoth dömdes till döden och halshöggs i juli samma år. Nr 25. Ingemar Rosengren skriver om några Borås-handlanden födda i Rolfstorp i Halland.

BYGD och NATUR. Tidskrift för hembygds- vård. Sveriges Hembygdsförbund.

1995:4 Kåre Fagerström ger en bild av skifteshistorien genom att under rubriken 'Enskifte Storskifte Smygskifte' beskriva en lertäkts öde i Everlövs by och det smygskifte som 'sakta men säkert' håller på att ske i Dalarna, känt för att det (på grund av besvärliga ägoförhållanden) utgjort ett undantag från gällande skifteslagstiftning.

DISKETTEN. DIS-VÄST.

1995:1. Västgöta Genealogiska Förening har startat ett projekt med bouppteckningsregistrering, för vilket redogöres av KG Junhall. Han skriver också 'Om Bouppteckningar och bouppteckningars värde'. (Tyvärr finns det som bekant inte bouppteckningar efter alla personer, värdet av dem som finns är desto större!). - Under rubriken 'Rulla uppå Skeppet Götheborgs Besättning Åhr 1743' uppmanar Rolf Eknefelt personer som känner till något om dem som utgjorde besättning på fartyget. En förteckning över vilka dessa var redovisas i denna uppmaning.

1995:2. Kent Lundvall redovisar Jean Jönsson

Runpräntarens antavla. JJR (1795-1881) var född i Sävere utanför Lidköping. De äldsta förfäderna är kyrkoherdarna Ingeldus Petri (d vid hög ålder 1577) i Råda i Skaraborgs län och Peder Kettilsson (-1577), kyrkoherde i Sunnersberg i samma län 1504-24. En annan av förfäderna var kyrkoherden Petrus Ingeldi (1504-1611, blev alltså 107 år) i Råda i Skaraborgs län. Seglivade andans män!

DISKULOGEN. DIS

Nr 35. Sperling Bengtsson utreder begreppen syssling och brylling. Han uppmanar släktforskarna att använda begreppen 3-männing, 4-männing i stället, vilket jag livligt instämmer i!

GENOS. Genealogiska Samfundet i Finland.
1995:1. Johan Alftanins (1692-1755) almanackor med dagboksanteckningar för åren 1711, 1713, 1715, 1718, 1722, 1723 och 1726 beskriver författarens upplevelser i Finland och Sverige (Uppland och Västmanland).

1995:2. Leo Nyholm i Malmö redovisar ett flertal tillägg och rättelser om släkten Sursill.

1995:3. Åke Backström behandlar i två uppsatser släkten von Nandelstadh, den svenska ointroducerade gren, resp. släkten Carger från Greifswald. Betr. förstnämnda släkt se f ö ovan under AN SIKTET!- Olav Rundt skriver om 'Arvstvisten mellan frälseläkterna Bidz och Kirves.- Christina Backman redovisar släkten Backmans anknytning till Kristinestad och Vasa i Finland.

1995:4. Om civilmilitärer (präster, kapellmästare, läkare, auditörer, vapenmästare, veterinärer) vid Finlands armé 1871-1906 skriver Åke Backström. Födelse- och -orter samt dödsdagar och -orter redovisas.- Vesa Lilpelä skriver om 'En lägre tjänstemans ungdom på 1700-talet', som beskriver mönsterskrivaren Nils Mathlein och hans son Johan Emanuel Mathlein. Av uppsatsen framgår att en mönsterskrivare inte bara förde rullan utan också bevakade t ex underofficerarnas privata ekonomi, tillsåg deras boställen när boställsinnehavaren var i krig etc.-

Gerald Enckell recenserar Riksarkivets (det svenska) beståndsöversikt, del 4, som handlar om Kammararkivet.

GENKLANG. Ovensiljans Släktforskare.

Vol II Nr 4.1995. Marie-Louise Grudin skriver om Mångs Anders Hinderssons anor i Oxberg under rubriken 'Många källor små, ger en hel släkt'.- Stefan Jernberg har jämfört uppgifterna i SCB och i Våmhus församlingsbok och funnit att födelsebokens uppgifter ger forskaren mer än SCB:s avskrifter, vilket resulterat i rubriken 'SCB- En källa att lita på?'- Att en gästgivargårds arkiv kan innehålla värdefulla uppgifter visar Torbjörn Näs i en artikel under titeln 'Tillfällighetsfynd': I arkivet fanns ett brev till en länsman med uppgifter om bl a under åren 1702-03 döda soldater vid Mora kompani.- 'Missä inte dopvittnet' lyder, helt riktigt, uppmaningen från Rolf Lundin i Västerhaninge.

Nr 5.1995 Gunnar Olmås vederlägger i en artikel tidigare uppgifter om vilka de skidlöpare var som åkte ifatt Gustav Vasa i Sälen, det var inte Lars Olsson och Jan Engelbrekt Michelsen utan Lasse Jåpsson och Engelbrekt Jonsson.- Irene Adolfsson beskriver under rubriken 'En knivig gubbe i Kallmora på 1700-talet' sin anfader (på fyra sätt!) Elings Per Jönsson, född mellan 1661-64.- Nils Joelsson i Malmö, en seriös släktforskare, skriver om Olaus Andreae och hans gifte med Elsa Nilsson. N.J. drar i artikeln andra slutsatser av uppgifter i de båda herdaminna för Västerås stift, Munktells och Ekströms, än vad tidigare släktforskare gjort. Hans slutsatser synes mig svåra att vederlägga.- Torbjörn Näs beskriver Karl XII:s nödmynt 1715-19 och ser ett samband mellan numismatik och släktforskning.- Om en av de soldater som omnämndes i artikeln 'Tillfällighetsfynd' i föreg nr Mats Ersson Pik handlar en artikel av Mari-Louise Grudin.

GESTRICIA. Gästriklands G F.

1995:1. Mari-Anne Olsson har gjort ett utdrag ur boken 'När döden gästar'. Det handlar om riter och bruk vid dödsfall.

sjudare, ett yrke som fanns till 1895.- Och om August Tränman - en allmogespelman (1866-1952) skriver Stig Gavlén.

GRÄNSPOSTEN. Gränsbygdens släktforskare i Dalsland, Bohuslän och Östfold.

Nr 23. Gunnel Kvamström berättar om 'Traditioner i släkten', hämtat ur en släktkrönika som GK:s morbror Johannes Klevenmark skrivit. Greger Mossberg frågar 'Har det funnits en Nes sokn på Dal?' Förf. anser detta vara sannolikt. Gunnel Kvamström skriver en lång recension om boken Gränsbygd av Algot Johansson (detta omnämmande är ett undantag från min huvudregel i mina Landet-runt krönika att ej taga med recensioner).

Nr 24. Ivan Carlsson skildrar S:t Mikaelsskyrkan - 'En Grotta i fjället i Holla socken i Telemark'. - Kriget i Norge 1814, som jag hade anledning att skriva om i Östfolds Historielags tidskrift för några år sedan, beskrev Gustaf Björlin på sin tid. Ett avsnitt i boken handlar om Töftedal, här återgivet av signaturen Roland.- Roland Olsson

har ytterligare två artiklar, som berör samma trakt, 'Litet om 'varpet' vid Mon' och 'Mina 'rötter' i Töftedal'.- Ove Sannerholm redovisar släkten Jöns Svenningsson från Wassbotten i Sanne socken i Sörbygd i Bohuslän.

Nr 25. Ove Sannerholm skriver om 'Bohuslänningen som skjutsbonde'. Vid häradsrätten avgivna vittnesmål har använts som källa till skildringen.- 'Om soldater i Gesäters socken', ursprungligen upptecknade av indianforskaren Ernst G. Olsson från Fjälla i Gesäter, skriver Karl I Kolsetty.- Greger Mossberg har nya funderingar om Näs Kyrka (se förra numret).

HABOBYGDEN. Habo Sf.

Nr 2. Monica Ekered skriver under rubriken 'Ur Göta hovrätts arkiv*' vad hon funnit i domboken för Vartofta härad 1794 om en märklig odlargärning. - Folke Ekered återger en uppbördslängd för Habo socken 1862 som visar vad en sexman kunde ha i uppgift. Här drev han in pengar för bekostande av en ny orgel i sockenkyrkan.

OBS! OBS! OBS! OBS! OBS! OBS!

Sommaren är över - nu börjar vi höstens forskarbete med nya krafter - om intresse finnes ordnar VSGF:s styrelse gärna kurser av olika slag för medlemmarna . Fyll i och sänd oss nedanstående frågeformulär (ej förpliktigande!)

Jag är intresserad av:

- Nybörjarkurs i släktforskning
- Läsning av gamla handstilar
- Datorhjälp i släktforskning

Namn:.....

Tel.....

Frimärke

Västra Sveriges Gen Förening
Postgatan 4
411 13 Göteborg

MIGRATION

Under hösten kommer ett par viktiga händelser att äga rum beträffande migrationshistoria. Det som sker är inslag i projektet "Migrationsåret '96. Utvandrare och invandrare i Sveriges historia 1846-1996".

Den 14 september invigs i Göteborgs Stadsmuseum utställningen "En enkel till Amerika". Denna utställning kommer att stå till i början av december. Som framgår av namnet handlar utställningen om den stora massutvandringen från Sverige till USA och Göteborgs mycket betydelsefulla för att inte skriva unika - ställning, i detta skeende. Utställningen blir placerad i den norra flygeln med entré rakt fram genom bottenvåningen och sedan hiss högst upp. Under utställningstiden kommer flera föredrag i ämnet att äga rum, se annonsering i dagspressen.

Fristående från utställningen ordnar projektet Göteborgs-Emigranten, tillsammans med Göteborgs universitet, den 18 och 19 september symposiet "Amerika tur och retur" i Stadsmuseets lokaler. En rad

experter och forskare från svensk-nordisk horisont och amerikansk dito kommer under dessa två dagar att föreläsa och diskutera om forskningens nuvarande ställning inom det här fältet och även visa på framtida arbetsområden. Den första dagen hålls föreläsningar inom områdena Mot nya världen, I nya världen och Nordisk export. Dag två fortsätter symposiet med föredrag under följande huvudtitlar: Nordisk import, Återvändare och Teknik från USA. Den sista dagens föredrag under Nordisk import rör ämnena Språkpåverkan, Litteratur och Idéer - under Återvändare hålls föredrag om återvändare till alla de Nordiska länderna och slutligen under ämnet Teknik från USA får vi höra om Tidsstudier, Skeppsbyggnad, Möbelindustri och Jordbruk.

Fram till början av september kan man anmäla sig för deltagande till Riksföreningen Sverigekontakt (Lennart Limberg) på Dicksonsgatan 2, Göteborg. Tel nr till föreningen är 031/180062. Deltagandet är förenat med avgift, något större eller mindre beroende på om man vill deltaga i den gemensamma lunch som ordnas.

LarsOlof Lööf

TORSDAGSGRUPPEN

som arbetar med registreringsarbete för
landsarkivet i föreningslokalen, träffas varje torsdag
kl 10-14 under tiden 12/9 - 5/12 1996

VÄLKOMNA att besök lokalerna och biblioteket
under samma tid! Kaffe till självkostnadspris kl 11.45 - 12.30